

paradentose er en sådan gruppe, men der kan også være andre grupper, der har behov for hjælp, og det var måske bedre at hjælpe dem end at betale bredt til f.eks. tandrensninger. Det er i hvert fald en debat værd.

Et andet problem er det sociale problem. Som det er i dag, kan man sige: Vis mig dine tænder, så skal jeg fortælle dig, hvor rig eller hvor fattig eller hvor højt eller hvor lavt uddannet du er. Sådan er det stort set i Danmark, og det lever vi så med, men det må man da sige er meget mærkeligt i et land, der faktisk gør meget ud af lighed og velfærd.

Ministeren har erkendt problemet og skriver i et svar, at grupper med høj socioøkonomisk status har bedre tandstatus end dårligere stillede grupper. Det lyder jo meget pænt, når det udtrykkes sådan, men det betyder bare, at han er enig i, at der er et stort socialt problem. Tandlægerens nye landsforening har påvist den samme sammenhæng, så alle er enige om, at der er et massivt problem. Vi har en hel masse ordninger, men de har åbenbart ikke været tilstrækkelige til at afbøde det problem, så vi synes, der er noget at dykke ned i her.

Kl. 11.30

Kigger man over Sundet til Sverige, så ved vi, at når det gælder tænder, er uligheden der meget mindre. Svenskerne har f.eks. flere bevarede tænder, og de har i langt højere grad erstattet mistede tænder med fastsiddende broer, end vi har her i Danmark. Det hænger måske også sammen med, at de ikke har så meget brugerbetaling på tandpleje i Sverige, som vi har her i Danmark. Vi synes, det giver anledning til at kigge alt det igennem.

I Danmark er brugerbetalingen f.eks. ikke indkomstafhængig. Det kan man jo godt spørge sig selv om hvorfor, når nu vi er et land, der gør meget ud af det sociale. Direktøren betaler nøjagtigt det samme i tandlægeregning som kassedamen. Det synes jeg er mærkeligt, og umiddelbart synes jeg ikke, det er rimeligt.

Velfærdskommissionen havde faktisk med i sit forslag, at man skulle have en indkomstafhængig brugerbetaling, men det hele druknede jo i den sædvanlige rygmarvsmæssige diskussion om læger og brugerbetaling. Så det blev aldrig til noget med at diskutere, om vi skal have en indkomstafhængig brugerbetaling. Det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Logikken mangler i det brugerbetalingssystem, vi har i dag, hvor f.eks. ældre mennesker i

hjemmesygeplejen skal betale for sårbehandling. Man risikerer at skulle betale 300 kr., for at ens læge kan søge om enkelttilskud til et lægemiddel, som man har brug for. Alt sammen afslører bare for mig, at der er brug for at kigge meget mere omfattende på hele brugerbetalingssystemet, som jo hænger sammen med sygesikringstilskuddene, og på, hvor vi har sygesikringstilskud.

Vi synes, det hele skal op på bordet. Lad os få en diskussion om det hele. Det ved vi godt har svære vilkår i det her Folketing, og derfor har vi også lyttet til bl.a. Dansk Folkeparti, og jeg tror også, at andre partier vil være lige så åbne over for at sige: Lad os da i det mindste gå ind på tandlægeområdet og se på, om vi ikke kan lave en lidt bedre fordeling end den, der er i dag.

Når vi er lidt forsigtige med bare at sige, at vi skal have flere penge ind i området – hvis det bare er 50 mio. kr., så kunne vi måske finde dem – er det, fordi sundhedsvæsenet måske er det offentlige udgiftsområde, som bliver udsat for det største pres over de kommende år.

Læser man Velfærdskommissionens rapport, så siger den jo, at over de næste årtier får vi en ekstra udfordring på de offentlige udgifter på 48 mia. kr., og 32 mia. kr. af de 48 mia. kr. er på sundhedsområdet. Det betyder, at presset på sundhedsudgifterne bliver enormt over de kommende år. Og derfor er vores reaktion lidt, at vi ikke bare vil være med til at finde flere penge og slet ikke, når vi grundlæggende er utilfredse med det system, der er.

Med lad os gå ind og se på det. En miniumsløsning er da at gå ind og se på tandlægeområdet, så vi omsider kan komme de her syge folk til hjælp. Vi så også meget gerne, at man tog den sociale dimension med, så vi får en bedre social profil på hele det her område.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg skal bare lige høre fru Charlotte Fischer: Skal jeg forstå det sådan, at med hensyn til brugerbetaling så synes fru Charlotte Fischer ikke, at der er nogen ulighed i, at direktøren, som i forvejen betaler væsentlig mere i skat end f.eks. en arbejder, oven i, at han betaler fem gange så meget i skat, så også skal betale ekstra, hver gang han skal have en ydelse fra det offentlige? Skal jeg forstå det, fru Charlotte Fischer sagde i sin ordførertale, sådan?